

PEST, I. félév.

2. szám.

Január 12. 1871.

Megjelenik e lap minden héten egyszer, csütörtökön. Előfizetési ár: helyben félévre 1 frt 31 kr., egész évre 2 frt 62 kr.; vidékre fél-
 Az előfizetési pénzeket, valamint a lapba szánt kéziratokat a Sz.-Istv.-Társ. igazgatóságához kérjük intézteni, évre 1 frt 70 kr., egész évre 3 frt 40 kr. A pályázatok beiktatásáért tíz sorig minden egy-
 szeri fölvetéért 1 frt. 10 soron fölül, egyszeri közlés-
 ért 2 f., ha többször közöltetik, 1 f., 50 kr. számítatik.

Ábrándban valóság.

— Gondolatok az 1870-ki év utolsó éjjelén. —

(Folytatás.)

És most, mintha valami halvány síri-alak állott volna álmodozó lelkem elé. Oh ő az, a haldokló év bucsuzó árnyalakja! — Oly esdően néz reám halvány arezával, mintha csak mondani akarná, hogy addig nem fog nyugodni tudni, míg őt el nem kísérem hideg sirjáiig. Beesett halántéka körül koszorut visel hervadt virágból; vázalakján hosszú fehér takaró foly alá, miként valami bő szemfedő. Most megnyílnak halvány ajkai, és mintha csak a sírből törne föl, lassu titokszerű hangon így szól hozzám: „Oh halandó! mivelhogy én téled örökre elválok, fogadd tőlem, a mit emlékül adok és bucsuzóul mondandó vagyok.”

Erre takarója hullámzó redői alól egy koponyát vont elő, s eléem tartva így szólit meg feddő hangon: „Ime, ez vagy te: gondoldj a halálra! Rövid az emberélet, napjai ki vannak számítva, ki van mérve határa, melyet átlépni nincsen hatalmában. Gyorsan futnak éveid, gyorsabban, mint a másodpercmutató; rohanva tűnnek óráid, miként a lecsapó villám, melyet látni is alig lehet. Azt véled, hogy teljes erőben állsz itt, pedig hát a talaj, melyen kérkedve állasz, csak pókháló, mit a szél a mulandóság örvénye fölött ide-oda ingat. — Csak a Mindenható keze tartja léted, ha az kiesesz — hanyatlol alá a mérhetetlen örvénybe. Egy esőpeecske vér, mely velődbe nyomul, elég, hogy néhány percz után ott fekdülj a gyászravatalon.”

Most levevé fejéről a hervadt koszorut és így szólit hozzám: „Im, itt a kéj és öröm ama füzére, melylyel te engem fölkoszorúztál. Ennek virágai után jártál a reg korányában, fényes délben, ezeket hajhásztad a késő éj homályában; kéjelegtél színpompájokban, éldel-ted édes illatárukat. De én megparancsoltam napjaimnak — ezeknek az én szolgálóimnak —, hogy szedjék el téled azokat. És én eltettem számodra ama virágokat,

megőriztem a koszorut. Ime itt van: a virágok, melyek után annyit fáradoztál, hervadtak, színpompájok elenyészett, az illatár a fölözslás és enyészlet lehetébe ment át! — Vedd vissza a mit adtál, megvan az egész, egyetlen virág sem hiányzik: de mindannyi holt, mindannyi élettelen.” Ezzel a hervadt koszorut a meztelen hideg haláltőre tűz és így folytatá: „Azt szoktad egyre szóvaláhu: félre a búval, öröme föl, vigadni kell, míg az élet tavasza tart, le kell tépni minden virágát, rózsáiból koszorut kötni, fűrtjeinkre fűzni, ugyis csak egyszer élünk! Nézd balgatag, mivé lett a rózsza, hova tűnt illata: nézd mi marad az életörömből, mi az ifjuság deli szépségéből: — hervadt virág, sárga haláltő.”

Most meg egy meztelen pallost vont elé és így folytatá hozzám szavait: „Sulyos, kétélű és élesre van köszörülve... Majd az, kinek te oly sokkal tartozol, egyszer csak maga elé állit és megsuhogtatja ítéletének kardját fölötted!” Erre fölemel a pallost: ijesztőleg villogott az felém, azután ily szavakkal lépett közelembé: „Rettenetes az élő Istennek kezébe esni.” És miként hacsak a sír mélyéről zúgná föl hozzám, tompa hangon így folytatá: „Így szól az Ur: Jaj teneked, jaj! ime már jó, jön a vég, és előtted áll az ítélet... Kiöntöm fölötted haragomat, vétkeid szerint büntetlek egészen, fejedre olvasom gonoszságodat, nem fognak kimélhni szemeim és nem ismerek részvétet irányolban, a te gonoszságaid szerint akarlak sujtani, hogy lásd, miszerint én vagyok az Ur, a ki büntet.” Lelkem összeborzadt, tagjaim remegtek és meredt tekintettel bámultam a pallos- és haláltőjére.

Balgatag te — hangzék tovább lelkemben! — Mi van mögötted? A mult éjszakája, a bűnök dús vetése! És előtted? A halál éjszakája, a testiség aratása, az örökkévalóság iszonyu éje! Éltél, szerettél, élveztél

beleölvé magad az érzékiség mámorába! — Mi érték nélküliek valának előtted az órák, melyek új örömet, új életet nem hoztak! Mily ridegeknek tekintéd a napokat, melyek fájdalommal kínáltak; mily elviselhetlenek az éjeket, melyek szenvedésből vetettek ágyat számodra! Most vége mindennek! Igen, vége: reményem csillagfutás, tervezésem színes buborék, örömeim hulló virágok valának. — Mindennek vége, a rohanó időből csak balgatagságim maradtak hátra. Nagy Isten, mint fogok egyszer megállni előtted! S ha te most azt mondanád: ne tovább! Ha élet- és halálosztó kezéd éltem fonalát most egyszerre elszakasztaná, — oh hogy merhennék oda állni színed elé! — Mit felelhetnék, ha most te egyszerre így szólnál hozzám: adj számot, hogyan gazdálkodtál? — Egy egész esztendőt adtam

üdvödn munkálkodni, mutasd most elő munkád eredményét! Ismét egy éven át néztelek irgalmamban, ki-méltelek hosszú várakozásomban, hordoztalak jóságomban, tápláltalak, őriztelek szerelmemben! Hallgattam, midőn te bántalmaztál, visszavontam kezemet, melyet magad ellen emeltél. — Ezt tettem érted. — Hát te mit tettél énérted? — Oh mit tudnék én felelni mind-ezekre?!

Oh irgalom Istene, irgalmazz nekem a te nagy irgalmasságod szerint! — Tudom, érzem, hogy bűnös gyermeked vagyok, és hogy életem napjai ellenem bizonyitanak: de oh mi hasznod belőle, Úram, ha engem, a te nyomorult férgeidet — eltiporsz!

(Vége következik.)

Nagy Antal.

A két testvér.

(Vége.)

IV.

Emil jóltevője feletti természetes fájdalmát elfojtva, önzéstelt vétkes szenvedélye csakhamar erőt vön rajta. Fájlalván t. i. azt, hogy a vagyont gyűlölt testvérével meg kell osztania, azon töprenkedett, miként juthatna az egésznek örökségéhez.

E vétkes gondolat ápolgatott benne a rossz barátok által, kik azzal ámitották: mindenki előtt tudva volt a nagybátya első végrendelete és senki sem gondolja, hogy azt megváltoztatta volna. E szavak hatottak és megérlelték benne a testvéri árulást.

Emilnek szívében pokoli gondolatok tusáztak. Egyrésztől észbe jutottak jóltevőjének utolsó szavai, s kötelmének erejét hathatósan érzé, minthogy a lelkiismeret szózatát egészen elfojtani lehetetlen; s ingatagon majd azt tevő fel magában, hogy testvérének részét kiadja: majd azon gondolkozott, miszerint Eduárd küldetésének eredményét eszközölve, itthon tudni fogja magát kárpótolni. Néha kételkedett azon, hogy a beteg második végrendelete készítésekor józan eszénél lett volna, s keserűnek tetszett szerencséje megállapítására e kedvező alkalmat elszalasztani.

Egy este barátai távoztával sötét gondolataival tépelődve, semmiképen sem foghatta meg a boldogságról lemondást, noha annak eszköze keze közt volt, t. i. megsemmisíteni az akadályt a nélkül, hogy a legkisebb gyanút ébresztené, nem lévén, ki ellene tanuskodjék. A döntő határozat percze műve volt: mámorosan a második végrendeletet a kályha lobogó lángjaiba veté.

Az erkölesileg még egészen meg nem romlott, s az aljasságban el nem mérült, Emilnek tettét lehetetlen, hogy ne kárhoztatná. Irigységgel párosult gyűlölet dult eddig szívében testvére ellen, most a vétkes gondolat aljas gonoszsággá fajult, mely a mellett, hogy a testvér tönkretévését tűzé ki ezéül, a haldokló bizalmát is kijátszá, s annak jótéteményeire magát hálátlansága miatt méltatlannak bélyegzé. —

Egy elkövetett gonoszság a másiknak szülője. A bíróság előtt Emilnek ugyanis igazolni kellett nagybátyja végrendeletét, s hogy a vagyont tekintve, annak

egyedül ő törvényes örököse, esküvel kellett bizonyítani. Mely tény nyíltan előtűntette a bíróságnak Emil eljárása iránti gyanuját. Ki Istennek ítélésétől nem fél, s ki azon meggyőződést táplálja szívében, hogy Isten az emberekkel nem törődik, az a hamis eskütől, és lelke árubaocsátásától sem irtózik.

A vallástalan nevelés Emilt a gonoszság feneketlen örvényébe sodorta. A természetes becsületesség, ha a szív a vallás szellemétől nincs áthatva, nem képes a rosszra hajlandót vétkes utain meggátolni, annál kevésbbé szenvedélytelt vak rohamaiban megállítani.

Egy hóval Bodonyosi halála után Eduárd utjából szerencsésen megérkezett. Nehéz küldetését, mely nagybátyjának becsülete és erszényére vonatkozott, végezve, mind az egyiket, mind a másikat lelkismeretes buzgósággal párosult okos eljárása által megmentette. — Minden panasz nélkül nagybátyja ellen, hogy róla elfeledkezett, eljárásának eredményéről testvérének a legszigorubb számot adott. Emil e felett igen meglepetett, s esodálta ugyan testvérének hűségét becsületességét, de reá mi hatással sem volt. Sőt annyira elfeledkezett a testvériségről, hogy ígérete daczára, biztosítva testvérét becsületet holtig tartó ellátással — annak havi járulékát megtagadta. Eduárdnak ez végtelenül fájt; s megelégtelve a durvaságot és gunyt, arra volt kényszerítve, hogy testvérétől megváljon, s máshol keressen magának menhelyet.

E bánásmódnak legfőbb oka az volt, hogy Emil testvérét mint akadályt tekinté maga előtt, ki pazar és feleslt életéért őt gyakran megintette.

Mondj igazat, betörök a fejed. Így járt Eduárd, így járnak sokan, minélyt mások hibái felett pálczát törnek, vagy rendetlenségeik miatt megintik. A jó indulatu ellenséggé, a jóbarát árulóvá, s a hálával tartozó, rut hálátlansággal eltelt szörnynyé válik. —

V.

Midőn valaki áluton a vétek által aljas kívánságának tetőpontját elérte, gyakran és váratlanul elnyeri büntetését.

Emil ura lévén a gazdagságnak s a rettegve gyü-

lött testvértől megszabadulva, barátaival egyetemben dőzsölve a világ hiu örömeiben uszott; míg ártatlan testvére elárulva szükségét szenvedett, a bizonytalan jövőnek habár fájdalommal, de Istenbe vetett erős bizalommal nézvéen eléje.

De csakhamar megváltozott a jelenet. Előre nem remélt szerencsétlenségek mint az elkövetett bűnök büntetései, s a környező ingyent szerető barátok, Emilnek csaknem minden vagyonát tönkre tevék. Ezután a becsületességet lábbal tapodva, alattomos igazságtalansághoz fordult, de siker nélkül, önmagát megbélyegezve. Végül a játéknak adta magát, de reája nézve ez is csak kétségbeesést hozott. Megvetve, elhagyatva azoktól, kik a jó-létben neki hízelegve tömjéneztek, miként testvére tőle, ugy ő is a legsiralmasabb helyzetben vált meg barátaitól, teljesülvén rajta, a mit máson cselekszünk, az nemsokára rajtunk is megtörténik. — S nagyon is igaz, hogy mai nap is a vigyázatlan gazdag ifjak hízelgői, nem a birtokosnak, hanem a vagyonnak barátai. És bár felnyílnának sokaknak szeméi, nehogy saját kárakra akkor jöjjenek magukhoz, midőn a barátság a tiszteletlenséggel párosult nyomort hozza fejükre. —

Másként ment Eduárdnak sorsa, ki mindenben Istennek gondviselését látta maga felett, s az örömt szintugy mint a fájdalmat, atyai kezeiből gyermeki odaadással fogadta. A jelen nehéz megpróbáltatás perczeiben is minden bizalmát egyedül Istenbe helyezé.

Testvérétől távozva, pár napi járásra fekvő városban egy gazdag kereskedőhöz fordult, szolgálatát neki felajánlván. Külseje és fellépése bizalmat gerjesztett, s harmadszor is menhelyre talált. — Becsületességgel párosult tevékenysége, és nemes tulajdonai csakhamar megnyerték Károsi teljes szeretetét és bizalmát, a legterhebb feladatok bizatván reá. Egy alkalommal főnökének megbizásából hosszabb ideig távollevén, üzletvezető színelte barátja, aljas gyűlölségből minden módot felhasznál, hogy őt becsületében kisebbitse, s ekként bukását idézze elő. Kétszínüségéről vádoltatott, ki a becsületességet és vallást a család köpenyétül használja. Nyomozás után ártatlansága csakhamar kiderült; s vádlója, mint több gaztettek elkövetője a bíróság kezeibe került, ártatlan nőt és három neveletlen gyermeket taszítván a szükség és szegénység karjaiba.

Eduárd utjából megtérve, alig értesült társának szerencsétlen helyzetéről és családja nyomoráról, iránta részvételtjes szájalomra gerjett, s alkalmat keresett, hogy keresztényileg rajta boszut álljon, mit az által eszközölt, hogy özvegyét és árváit jövedelmének egy részével segélyezé.

Károsi e nemes jellemű eljárásról értesülvén, elhatározta Eduárdot családjába fogadni, leányát adván neki nőül. A mennyiben pedig ő maga hajlottkoru volt, s nyugalom után vágyott, az egész kereskedésnek vezetését Eduárdra biza. — Eduárd hálát adva az őt

bölcsen vezérlő isteni gondviselésnek, állapotán leginkább azért örvendett, mert módja és alkalma volt a szegényeken segíteni, kik iránt mindig a legnagyobb könyörületeséget tanusítá, szüntelen szeme előtt lebegvén saját multja, mely után csakis a könyörületeségek és saját becsületének köszöné helyzetét.

VI.

Eduárd családja körében feltalálta a rég keresett békepartot, ki általában mindenkitől tiszteltetett és szeretetett. Emil ellenben mindenkitől félreismerve és megvetve, sa lelkismeret furdalásától gyötörtetve végre ugyanazon városba tévedt, melyben testvére lakott. — Eközben Eduárd üzletében egy vezetői állomás megürült, melynek betöltése esőd által lapok utján közöltetett, melyről Emil értesülvén, elhatározá annak kérelmezését, s magát Károsinál, mint az üzlet tulajdonosánál bejelentette.

De mily nagy volt meglepetése és szégyene, magát testvérével szembe látva, Igy bünteti meg Isten az emberi büszkeséget. Szerencse volt Emilre nézve, hogy nem olyanra talált, kit a boszu, hanem kit az evangéliomi oktatás vezérlett, a ki jól tudta, miszerint az ellenségnek megboesátani s azzal jót tenni a legnagyobb győzelem és boszu. Eduárd meglátva testvérét sirt; és szívből megboesátva segítségét neki felajánlá, házába fogadta, mint szeretett testvérével bánt vele, feledve a keserü multat.

Két ellentétes jelenet merült fel ez elbeszélésben: egy roszelelkü, ki ártatlan testvérét megesalja s magától elüzi; s az elüzt, ki árulóját jótéteményekkel halmozza el, mit a vallás eszközölt. Ritka napjainkban az ily eset, midőn a vallás félreismertetik; ellenben Emilhez hasonló szelleműeket mindenhol találunk, mi azt tünteti elő: hogy az emberek elsajátíták azon elveket, melyeket ma oly femhangon hirdet a romlott világ.

Eduárdnak szeretettelt fogadása, az örvény szélén álló Emilre nézve mentő horgony volt, ki testvére elveinek és erényeinek állhatatos gyakorlatát, melyet más körülmények közt gunyolt, most esodálta s komolyan kezdett azon vallás elveiről gondolkozni, mely Eduárdot lelkesíté, s annak szükségéről naponként jobban meggyőződött. Nézd, gyakran mondá önmagában, midőn az isteni kegyelem működését benne megkezdé: én ki minden vagyonomat a világi öröm- és jó barátokra költöttem, ezek közül a nyomor napjaiban egyre sem találtam, ki rajtam segített volna; megjelentem a buzgó és vallásos testvér előtt, kit gyalázatosan megesaltam, ő nekem megboesát, megtértem felett örvend, és családja tagjai közé számít. E gondolat a világot csalfa nézeteivel együtt vele megutáltatta; s Emillel együtt bár megvetnék mindazok, kik az igaz egyház és vallás kebelén kívül keresik a hiu és perczyi boldogságot.

Palotay László.

A balaton-füredi „Szeretetház“

Humanismust hangoztató korunkban a nevelés és ismeretterjesztés különféle alakban nyilvánul, s mindenik több vagy kevesebb sikerrel czélját éri, s vagy áldást vagy romlást szül, a

szerint, a mint helyes, vallásos szempontból vagy ennek ellenkezőjéből indult ki. A nevelés vallásos elem nélkül — mint egy jeles írónk mondja: csak ama káprafény, mely téli tájak ha

vára esillog, s tiszta nap mellett is h degt időt jelent. — Ezen szeretet nélküli hidegséget tapasztaljuk az olyan intézeteknél, melyekből a vallás vagy száműzve van, vagy csak mint mostoha félkegyelmű türetek. — Az itt neveltek is adnak talán egy krajczárt vagy egy darab kenyeret a koldus szükölködőnek, de csak azért, hogy ne alkalmatlankodjék, — hanem az ily adományt nem édesíti meg a vallás és hit kívánta keresztény szeretet; pedig gyakran jobban esik a nyájas szeretetteljes arczal nyújtott fillér, mint az odavetett bővebb alamizsna. — „A szeretet nélküli ember — mondja Sz. I. — olyan mint a száraz felhő, mely nem csak áldásos esőt nem hullat, hanem még a nap sugarait is elfogja.“

A vallás nélküli szeretet önző s csak saját céljait, vágyait keresi, míg a vallásos szeretet föllángoló, minden nemesért lelkesülni tud, és kész minden áldozatra. Csak a vallás tanítja saját hasznukat, érdekünket a magasabb célért háttérbe szorítani vagy föl is áldozni.

Ez okból örömmel üdvözljük azon intézetet, melynek homlokára e szép szavak írják: „Szeretetház“ és alapszabályaiban a nevelés legfőbb eszközei elsejűl a vallásos nevelést vallja. Adja Isten, hogy ez sohase távozzék az intézetből, és ekkor hiszem, hogy az áldás sem fog elmaradni.

Hogy a „Kath. Néplap“ olvasói a Balaton-Füreden föllállított „Szeretetház“ szervezetét, célját megismerjék, jónak találom ennek alapszabályait és házirendjét rövidletben megismertetni.

Az intézet célja:

1) A hazának művelt, erkölcsös, jó polgáraivá és szorgalmas munkásaivá nevelni oly teljesen vagyontalan anyagilag és erkölcsileg elhagyatott fi-gyermekeket, kik vagy árvák, vagy szülöiktől kellő értelmi s erkölcsi nevelést nem nyerhetnek, — tehát a kik helyzetöknél fogva különösen ki vannak téve az erkölcsi romlásnak.

2) Hasonló intézetek számára oly nevelőket képezni, kik egyszersmind ezen intézetben szerzett elméleti és gyakorlati tanulmányaik által elemi népiskolai tanítóságra is képesítve lesznek, ha a vizsgát valamely hazai nyilvános képezdében leteszik. — Ha pedig ez intézet anyagi erejének növekedésével teljesen életbe lépend, s ennél fogva a közoktatásügyi kormány ezt nyilvános képezdél is elismeri; akkor a paedagogiai tanfolyamot itt bevégezett tanítójelöltek magában az intézetben is tehetnek képesítő vizsgát.

A „Szeretetház“ hitfelekezeti jelleggel nem bíró oly intézet, melyben: bármely vallású szegény fiúk fölvetetnek, saját vallásukban neveltetnek, és egyházi tanáikra a lehetőségig (azaz a mennyiben oly egyének helyben találhatók) saját egyházukbeli egyének által taníttatnak. — Az intézet tan- és nevelési nyelve magyar. Azonban az 1871-ik év végeig, (míg t. i. a jelenlegi igazgató a magyar nyelvet kellőleg elsajátítja) a tanítás részben német nyelven is eszközölhető.

Az intézet jelenlegi igazgatója egy fiatal svájcei, kit M. A. miniszteri tanácsos egy hasonló czélú svájcei intézetből hivatott.

Legfőbb nevelési eszközök:

1) A vallásos örület ápolása és fejlesztése — az egész intézetnek családias berendezése és oly irányzata, hogy az egy szabásúság elkerülésével — a szeretet uralma alatt — az önálló egyéni jellem fejtessek ki a növendékekben.

2) Az 1868. 33. d. t. cikkben meghatározott elemi és felső népiskolai tanfolyamokban az állami tanrendszer szerinti oktatás, — a növendékek erejéhez mért mindennemű gazdasági munka- s különösen a kertészetben, szőlő- és gyümölcsfa művelésben adandó elméleti és gyakorlati oktatás.

3) Rendre, tisztaságra, pontosságra és fegyelemre szoktatás. Végre a nevelőnek folytonos jelenléte és példája. — Az említett föladatokat megoldására első sorban az igazgató mint a növendékek gyámtyja, nevelője és tanítója van hivatva.

Az igazgató az intézet paedagogiai berendezésén és vezetésén felül az anyagi ügyeket — háztartás, kerti, mezői stb. gazdaságot — kettős könyvvezetés mellett kezeli.

Az intézet növendékei: 1) Közönséges növendékekül felvett, elhagyatott szegény gyermekek. 2) Tanító-növendékek és gyakornokok Közönséges növendékekül felvétetnek: a magyar királyságból valók, kik legalább hat, legfőlebb 13 évesek, szellemileg művelhetők, egészségesek, be vannak oltva és munkára képesek. Továbbá kik hiteles kimutatás nyomán be is bizonyítják, hogy szegénységök és erkölcsi helyzetöknél fogva az intézetbeli felvételre igényt tarthatnak. Ellenben nem vétetnek fel, kik nem taníthatók, testi nyomorékok, továbbá, kik megrögzött kóbor életűek, vagy valamely súlyos büntényt követtek el — gyújtogatás, stb.

A növendékeknek, kik felvétetni óhajtanak, irásban vagy előszóval a Szeretetház igazgatójánál kell jelentkezniök Balaton-Füreden.

A növendékek ruházatát az intézettől nyernek, azonban belépésökkor a rajtok levő ruhán kívül még legalább egy öltözetet és két pár fehérműt kell magukkal hozniök. Csak kivételesen vétetnek fel olyanok, kiknek a rajtok levőn kívül semmi ruhájok sincs.

Minden egyes növendék felvétele alkalmával szerződés köttetik az illető szülőkkel vagy gyámmokkal avagy községi hatósággal, melyben: 1-ször a szülők gyámok, hatóságok a gyermek személyére vonatkozó mindennemű szülői kötelességeiket s jogaikat az intézetre ruházzák át, a fiu 16-dik évének betöltéseig s illetőleg az intézetből kilépéseig, 2-szor a megállapított tartásdíjnak félévenkinti előleges lefizetésére kötelezik magukat. — Rendesen minden növendék 50 frtnyi évitartásdíjt fizet, mely összeg nyers terményekben is lefizethető. Tartásdíj nélkül csak kivételesen és az igazgató ajánlatára vehet fel növendékeket az igazgató-tanács.

A felvett növendékek kötelesek 16-dik életévök betöltéseig az intézetben maradni és ezen idő alatt ugy az elemi és felső népiskolai tanfolyamot rendesen végezni, mint a rájuk bízott mindennemű házi, gazdasági stb. munkát pontosan végezni, elüljáróik iránt gyermeki engedelmességgel viseltetni s általában a családi élet minden kötelességeit teljesíteni. Rosz magaviseletű növendékek vagy más javító házba helyeztetnek el (t. i. majdha lesz) vagy pedig kiteszittatnak.

A növendékek az intézetbe belépésök és életkoruk szerint családokra osztatnak fel, s mindegyik családi tanító vezetése alatt külön saját lakosztályában él és dolgozik. Egy családban 14 fiunál rendesen nem lehet több. Mihelyt az intézet anyagi körülményei engedik, négy család leend az intézetben 56 növendékekkel és az igazgatón kívül négy családtanítóval.

A növendékek fegyelmi tekintetben családi tanítójuk, s illetőleg az igazgató hatósága alatt állanak. Szülők vagy gyámok csak az igazgató engedelmével mehetnek a növendékekhez, s velök általában ugy szóval, mint levélben csak az igazgató tudtával érintkezhetnek.

A családitanítók kötelessége a reájok bízott növendékeket nemesak nevelni és a háziéletben valamint a munkában vezetni, hanem kötelesek növendékeikkel egészen együtt élni, azaz velök közös hálóteremben hálalni, velök közösen étkezni és minden munkát velök közösen teljesíteni, a tanítványokat a munká-

ában saját példájokkal gyakorlatilag oktatni, mindig szemléltetve, hogy a Szeretetházban a munka nem cél, hanem csak eszköze az erkölcsi nevelésnek. —

Családtanítókul csak feleségtelen egyének alkalmazhatók. Egy családtanító fizetése: lakáson, étkezésen, mosáson és szolgálaton felül az első évben 300 forint o. é; a második és következő években évenkénti 25 frt. növeléssel mindaddig, míg nyolcadik szolgálati évében 500 frtra emelkedik fizetése. Mindegyik családtanító évenként 14 napi szabadságot nyer.

A nevelőkül képezendő növendékek vagy tanító-növendékek vagy gyakornokok.

Tanító-növendékekül fölvételnek oly feddhetlen életű ifjak, kik magukat a hazai elhagyatott szegény gyermekek nevelésére teljes odaadással szentelik, s a törvény értelmében állami képezdekben is felvétethetnek: (1868. t. cz. 38. 86. §§.) továbbá írásban kötelezik magukat, hogy az egész tanfolyamot be fogják végezni, és hogy a tanfolyam bevégezése után legalább 4 évig az országban állítandó „Szeretetházakban“ fognak működni, és ha az igazgatóság szükségesnek látná, a tanfolyam utolsó évét Schweicz valamely az igazgató által meghatározandó tanintézetben töltik. — A tanító-növendékek tanfolyama három és fél év. Az utolsó fél év különösen a gyakorlati oktatásra fordítatik.

A tanító-növendékek kivül — főleg első években — gyakoronkokul felvétetnek az oly állami képezdei tanfolyamot, vagy legalább annak két első évét bevégeztet ifjak is, kik magukat a szegénynevelés ügye iránti teljes odaadással, Szeretetházakban működő tanítókul akarják kiképezni. A gyakornokok tanfolyama, ha 3 évi tanfolyamot végeztek, egy év, ha kétévi tanfolyamot végeztek, 1½ év. Ha az igazgatóság szükségesnek látja, az utolsó félévet kötelesek Schweicz valamelyik tanintézetben tölteni.

A tanító-növendékek és gyakornokok lakást és oktatást díj nélkül élveznek, mosás, tartás és fűtésért 100 frtot o. é. fizetnek.

Évenként a fölveendők létszámát, a fölvételi föltételeket, módokat és határidőt az igazgatóság hírlapok útján közlése teszi.

Az intézet anyagi alapját nyeri és szerzi:

- 1) A közönség jótékonyágából és önkénytes adományaiból.
- 2) A növendékek s tanító-növendékek tartás-díjából.
- 3) Az állami metaláni segélyéből.
- 4) Jótékony egyesületek s egyesek alapítványából s hagyatékaiból.
- 5) A balaton-felvidéki népnevelési egyesület által nyújtható segélyekből.

Az igazgató-tanács évenként részletkimutatást terjeszt a népnevelési egyesület közgyűlése elé a vagyon állásáról s az összes bevételekről és kiadásokról. Ezen igazgató-tanács vala-

hányszor szükségesnek látja, a népnevelési egyesület nevében folyamodhatik segélyért az államhoz, és a közönségnél is évenként új segélygyűjtéseket eszközölhet.

Az intézet felett a „balaton-felvidéki népnevelési egyesület“ áll, — mint védő és pártfogó, s egyszersmind igazgató-hatóság, de melyben a közoktatási kormány s szavazattal bíró tagok által képviseltetheti magát. Az igazgató-tanács legalább 25 és legfőbb 31 tagból áll. Állásuknál fogva tagjai: a tankerületi felügyelő (ki helyettesítheti magát: az intézet igazgatója és orvosa. — Az ország közigazgatási kormánya, ha az intézetet az állam részéről anyagi segélyvel is gyámolítja, a segélyezés mérve szerint egy vagy két tagot nevezhet a tanácsba, kiknek a többi tagokkal egyenlő szavazattal van. A többi tagot a népnevelési egyesület választja, te-

Favre Gyula. (L. „Vegyések“)

kintettel arra, hogy a vidéken létező minden hitfelekezettől választassanak tagok s a lehetőségig egy-egy lelkész. Az igazgató-tanács kebeléből választatik: elnök, pénztárnok stb. Az igazgató-tanács tagjai hat évre választatnak, illetőleg kineveztetnek, de úgy, hogy minden három évben a tagok fele sorshuzás útján kilép. A tagok újra választhatók. Őt tag jelenlétében az ülés határozat-képes.

Azon nem reményelt esetben, ha a balaton-felvidéki népnevelési egyesület megszűnnék, a szeretetház felett az igazgató-tanács megmarad; azontul önmaga egészíti ki magát és a jelen szabályokban a nép n. egyesület számára kikötött minden jogok reá szállanak át. (Vége követk.)

HETI KRÓNKA.

Pest, jan. 5.

(—ss—) A pesti első kath. polit. casinó jan. 3. tartotta tisztválasztó közgyűlését. Viola K. ur ideiglenes elnök, megnyitván az ülést, a decz. 27-én kiküldött kijelölő ötös bizottság jelentését olvastatta fel, mely után megtörtént a választás az igazgató választmány 12 rendes és 6 póttagjára.

Megválasztottak rendes vál. tagokul: Török János, Klempa Simon, gr. Györy László, Lonkay Antal, Kraemer Jakab, Hegyi Ferencz, Pauer György, Bauer György, Schaeffer Erasmus, Januska Simon, Amorth József, Germani Frigyes. Póttagokul: Muderlak Vincze, Lutz János, Dorner Antal, Week A., Hilbriecht György, Fiszter György.

Ezen új választmány a maga köréből titkos szavazattal megválasztotta elnökül Török Jánost, alelnökül Pauer Györgyöt, jegyzőül, Lonkay Antalt, pénztárnokul Bauer Györgyöt, könyvtárnokul Hegyei Ferenczet.

Az új elnök éljenzések közt foglalván el az elnöki széket, meghatottan mondott köszönetet a benne helyezett bizalomért s kijelenté, hogy csak ideiglenesen foglalhatja el az elnöki tisztet, addig t. i., míg az egylet megerősödvé, nagyobb mérvű tevékenységhez foghat.

Határozattá emeltetett, hogy ő Heezegségéhez, Magyarország primásához, nem csak üdvözlő felirat, hanem tisztelő küldöttség is menesztessék, melynek vezetésére, mihelyt ő hgsége Buda-Pestre jő, Cziráky gr. ő exciája fog felkérten. Déry Mihály indítványára a küldöttség az egész választmányból fog állani, s a ki azok kivül ohajt, esatlakozhatik.

Vadász N. fiatal polgár lelkes előadást tartott arról, hogy a kath. casinók ne rettegjenek a demociatiától, melynek biztos jövője van, hanem mentsek meg inkább az elfajulástól. És hogy mily téren fejtsük ki munkásságunkat, t. i. a társadalom, a közoktatás, a szabad sajtó és az egyesülés terén.

Januska Simon polgár visszaillesztést tart az egylet alakulás-idejére és az azalatt kifejtett tevékenységre.

Déry Mihály, sz. rókusai lelkész különösen az előtte szólonak és a vele ideiglenesen működött választmányának érdemeit emelte ki.

Viola az ezutáni összejövetelek napjait meghatározatni kívánja. Hétfő és csütörtök fogadtatik el.

Elnök január 16-ra tüzvén ki a következő közgyűlést, az ülést bezárta.

— A francia tudósításokból kitünik, hogy a francia hadseregek valamennyi harezterén megkezdtek újra a támadást. Míg azonban délen és délkeleten eddig csak apróbb összeütközések történtek, melyekben az ellenséggel való érintkezés kerestetik, előkészületül a döntő ütközetekre, éjszakon Faidherbe tábornok Bapaumenál január 3-dikán 12 órai véres csatában megverte Mantuffel tábornokot s óriási veszteségekkel visszanyomta a poroszokat összes állomásaikból. A francziák veszteségei is nagyok.

A támadásnak az összes hareztereken való újbóli fölvétele, úgy látszik, összeköttetésben áll Trochu terveivel Párisban. Egy brüsszeli, január 2-iki távsürgöny Párisból vett tudósítások alapján jelenti, miszerint Duerot tábornok Drancyban áll Páris előtt, Bondi és Le-Bourget között s új támadásra látszik készülni.

Versaillesban eddig tudvalevőleg igen magas hangon beszéltek a békeföltételekről. Ugy látszik azonban, hogy már ott is kezdenek alkalmazkodni az általános elfogadott párisi mér-

tékhez. A „Spen. Ztg.“ egy versaillesi félhivatalos cikkében ugyanis azt mondja, hogy Bismarek nem megy már odáig követelésével, mint a németországi közvélemény, mely Elszaszt és Lotharingiát követeli. Azt elhiszszük, mert hát a franczia fegyverek imponálni kezdenek.

— Bordeaux, jan. 3. este. (Hivatalos.) Dec. 31-dikén a Loire vidékén több ütközet volt. Egy, Baroche-Gouet által Courtaulin irányában elküldött kémszemlésző őrzőjárat üldözőbe vett egy porosz csapatot, mely 65 halottat hagyott hátra. Jan. 1-jén az algiri lovasságnak fényes csatája volt Laerdinnél, melynek folyamában a németek előőrsei Longperenél és St.-Armandnál visszaverettek. Jan. 2-kán Lance-nál egy német őrség lepetett meg, melynek folytán 15 fogoly, egy csomó ló-táplálék és marhaszállítmány esett a francziák kezébe. A németek 10 embernyi veszteség után Vendome felé menekültek el.

— Bordeaux, jan. 3. (Hivatalos.) E hó 2-kán a lyoni francitireurök megtámadták a németeket; azokat rendetlen futásba verték és 10 kilométerre üldözték. A németek ez alkalommal 100 halottat vesztek, míg a francziák vesztesége 11 ember.

— Bordeaux, jan. 4. (Hivatalos.) Faidherbe tábornok jelenti: Január 3-kán Bapaumenál csata volt, mely 12 óra hosszan tartott. A poroszok összes hadállásaikból és az összes falvakkból kiverettek, és iszonyon nagy veszteségeket szenvedtek; a francziák vesztesége is komoly.

— A párisi keleti erődök előhomlokzatának lövetése porosz részről már jan. 2. beszünttetett, az eredménytelenség és azon nagyszámu áldozatok miatt, melyeket a tüzelés újbóli megkezdése Rosny és Nogent erődök részéről okozott.

— Berlin, jan. 4. A „Spen. Ztg.“ egy versaillesi félhivatalos cikkben mondja: Mily békeföltételeket fog a szövetségi cancellár fölláítani, még ismeretlen, mindazáltal úgy látszik hogy nem fog odáig menni, mint az Elszaszt és Lothringiát követelő németországi közvélemény.

— Victor-Emanuel király végre is elszánta magát a Romába való bevonulásra. Az 1870-ik év utolsó napján vonult be; az ég komor volt, a romaiak hidegen fogadták. Nem is érezte magát jól a király a kereszténység fővárosában; mert alig néhány napi ottmulatása után mindenki meglepetésére ismét eltávozott; ekkor az ég derült volt, a nép is vígan jó egészséget kívánt neki. Romában időzése alatt Ő Szent ség éhez levelet irt a király, melynek tartalmáról nem tudni még semmit.

— Spanyolországban Prim marsal sebei következtében meghalt. Ő volt a főszköz abban, hogy Amadé hg spanyol királynak meghívatott. A fiatal király tehát legerősebb támaszát elvesztette, és a jövő reá nézve annál válságosabb, mivel Topete admirál, ki az országnak jelenleg talán legbefolyásosabb egyéne, nincs a király pártján, miután Montpensier herezeg híve volt.

— Földeák, (Csanádm.) jan. 1. — A szorongatott helyzetben levő romai Szentatya számára a földeáki hívek évenként szoktak Péterfillért adni, a lelkész ur ft. Oltványi Pál pápai kamarás advent elején felszólítja őket ujjlag, hogy karácsonig naponkint körül fog hordoztatni a persely, melybe vesse be kiki, mit a Szentatyanak szánt. Karácson napján kihirdette hieveinek, hogy összesen 8 frt 56 kr jött be e czélra, új esztendei ajándéknak ez tán kevés lesz, azért az év első napján ő és segédje fog

a templomban körüljárni a hívek közt, ezeknek e ezéla szánt új évi ajándékát átveendő, hozza el tehát mindenki magával azt, mit a Szentatyának szánt. — Még soha sem velt a templom így tömve mint mai nap, nem jött senki üresen, a kis gyermekek is a hideg daczára eljöttek, hogy ajándékukat a körülhordozott tányérba vethessék a kis Jézus földi helytartójának. A Jézus nevére szónokló pápai kamarás ur Péter példájára, mint föl- említé, elment predikáció után Jézus nevében segédjével együtt halászni s a halászat eredménye 25 frt 44 kr vala, és így összesen 34 frt szeretet-fülléradomány gyűlt be a Szentatya számára. Találékony a szeretet, az eredmény is váratlan. Szép követésre méltó példa az ily halászat, mely másutt is hason eredményt igényre a Szentatya javára.

— **Rétfaluból** írják nekünk: Rétfalu községe, ezelőtt régen is elégszer, legújabbán is többször adá jeleit vallásossága érzetének, ebből származó áldozatkészségének, az istenitiszteletet emelő törekvésének elvitázhatlan jeleit. Így legközelebbi éveken a templom tornyát emeltette jóval magasabbra saját költségén. A közelmultban pedig, gyönyörű selyem-vánkosokkal ajándékozta meg néhány módosabb ur főoltárát a szentélynek; majd szép olajfestésű Madonna- s nep. sz. János-képekkel a szentegyházat, aranyozott széles keretekben; azután, mult Úrnapján egy díszes miseruhával, ezüstös kelméből, aranyozott virágokkal tele szöve; legutóbb pedig karácsonkor, szentek mellképeit igen esinosan ábrázoló oltárterítőt, sőt ezzel együtt, a mi több: egy vörös szőnyeget zölden ékített rajzokkal, melyre a tehetősb hívek öt résznyi gyűjteményt nyújtottak, kiegészítvén árát a módjában nem igen levő templom pénztára csak két-heted részben. A sz. István utáni ünnepi veesernye után tartott oltárkerülöböl 10 frt gyűlt be a pesti s pozsonyi sz. Oltáregyletnek. Ez a község utóbbi adománya Isten nagyobb tiszteletére.

Nemkülönb a mult év pünkösd utáni 3-dik vasárnapon, mint egyház-szentelési évnapon ajándékozott, vörös selyembélésű s kékbe játszó, fehér selyemkelméből készült velum, melynek külső felében, három aranyozott szálak- és rózsaszínű selyemfonalakból himzett quasi csillag gyönyörködteti a szemet, a középsőn közbeszöve az J. H. S. betűk, két alsó végén aranyos rojtozattal; azután megemlítésre méltó még a tabernakulum tetejére való igen esinos és díszes esipke-terítő, mint szintén a főnebbiek részéről a templomnak szánt kegyeletadomány.

A mily készséges „tisztelni Istent vagyonából és ... természetmüveit zsengejéből vinni neki“, ép oly kész a haza javára és egyéb emberbaráti szent ezéla is áldozni. Egy éve, daczára a két éven át tűz- és jég-pusztító dűhe szédulta szép határa növényzetét, mégis 6 frton felül gyűlt be a pesti honvéd-rokkantak menházára; az idén az elhagyatott francia foglyok segélyezésére 8 frt küldetett be a francia kormány követéhez e helyről, az ország széléről, a szírtekkal körülövezett, homordad mély telepről.

Adja az ég, hogy az isteni s hazafiu szeretet, minél bővebb és sürűbb gyümölcsöket fejleszzen a hazában, s minden helyütt, a békés és jóakaratu emberek kebelében Minek utánzásául és fölkarolásául értesíti közlöttekkel az általános jóhajlamu közönséget — **a gyűjtő.**

Vegyesek.

Ma számunk a francia köztársasági kormány elnökének, **Favre Gyulának** hozza képét. Mint kitűnő szónok és kiváló

államférfiu a császárság idejében a baloldal soraiban foglalt helyet. A háboru alatt ő volt kiküldve Bismarekkal a béke iránt alkudozni, de ezen alkudozások a poroszok tulzott követelése miatt eredménytelenek maradtak. Legújabbán neki kellett volna Franciaországot a londoni konferentián képviselni: de ő Párist nem fogja elhagyni.

Világító-torony a keresztény élet tengerén.

Január.

I.

Szegénynek lenni nehéz, szegénynek és betegnek még nehezebb; szegénynek, betegnek és elhagyottnak lenni, ez oly állapot, melyet csak az istenség tud elviselni.

Ha a zivatar elmúlt, azok is elfeledik azt, kiket nem ért, noha az ő intelmökre is volt az.

Azon ember, ki a balsorsban a religió elveit és igazait a világ előnyeinel többre becsüli, az egy sziklaszilárd férfi.

Küldj előre koronkint valamit az örökkévalóságba, ugy lételede méltó vagy.

Hintsd el a szeretet müveinek szép magvait az időben, azok megérnek neked az örökkévalóságban.

Némely ideiglent keresett, és elvesztette az örökkévalót.

Mindig van alkalom jót tenni, ha csak a rosztat akadályozza is meg az ember.

II.

Vedd őseid közül a legjobbat követendő példányképül, ugy egykor téged a legjobbnak neveznek.

Az erény koronája minden ember közjava. Mindenkinék joga van és ereje, azt hordani.

Ha a gonoszság uralkodik és az erény szenved, a győzelem mégis az erény mellett marad.

Egynemely elvesztette koronáját, országát vagy becsületét, mert előbb önmagát vesztette el.

Tűzvész, vihar, jégeső, sáskák stb. gyakran megsemmisítik reményünket. De ha a mennyeknek kell vetned, hol kedvezőtlen időjárás, károk satöbbitől nem lehet tartani, késedelmeskel, vonakodol-e vetni?

Az ima tűz, mely éber, mértékletes és buzgó lélekből száll föl, de ezen tűznek olajra van szüksége, hogy lángját egész a mennyekbe boeasssa föl. Az olaj az alamizsna. (Arany. Ján.)

Ugy világoskodjék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó eselekedeteiteket és dicsőítsék az Atyát, a ki mennyekben van.

Karesu Arzén.

Rövid hírek.

— Ö felsége S a m a s s a József apát-kanonokat s cultusminiszteriumi osztálytanácsos urat január 1. szepesi püspökké legkegyelmesben kinevezni méltóztatott.

— G y a r m a t h y József a kegyesrend kolozsvári házának tagja s gymu. tanár f. h. 1. élte 26-ik évében elhunyt. Az örök v. f. n.!

— V e r s a i l l e s b e n a porosz királyra egy bajor katona lőtt. A golyó a király füle mellett ment el. A katonát azonnal föbe lötték.

— A pécsi püspök ő maga az ottani tornaegyletnek 200 frtot adományozott.

— Egy Németországból megszökött franczia tiszt volt nem rég Pesten. Itt atyjától levelet kapott, hogy azonnal siessen vissza a német seregek ellen harezolni, különben kitagadják. Ilyen hangulat van most Franciaországban.

— Az oktatási miniszter ur a b. füredi „Szeretetház“ épületének birtokának vételárát 17,000 frtot a népnevelési összegből kifizette.

— Ritka év az 1871-ki! van benne 53 vasárnap. Vasárnapokkal kezdődik s vasárnapokkal végződik. Január, április, július, október és december hónapoknak 5—5 vasárnapjuk van.

— Lugos új püspökének, Olteanu János ő mlgának ünnepélyes bevonulása jan. 2. történt meg. Banderium, roppant számú díszfogat, tarackdurrogás, harangzugás, nagy néptömeg éljenek közt valódi diadalmenet volt. A bevonulást tisztelgések követték.

— Strossmayer püspök Diakovárból érkezett hírek szerint súlyosan beteg-fekszik. Gyomorrákban szenved, s eddig-élé hasztalan kerésett gyógyulást a leghíresebb bécsi és külföldi orvosoknál. Egészségi állapota napról-napra rosszabbra fordul s életéhez alig lehet némi csekély reményt kötni.

— Névkönyvek. Vettük 1) a szent-ferencziek magyar tartományának 1371-re szóló névkönyvét. A tagok összes száma 317, köztök 174 áldozár. A személyzet 20 zárdában és társ-házban lakik. Tartományi főnök ft. Czwikl Kriszostom ur. 2) A magyarerdélyországi kegyes tanítórend névtárát 18°/₇₁ tanévre. Rendfőnök ft. Somhegyi Ferenc ur. A tagok összes száma 340, köztök 213 áldozár. A rend vezetése alatti tanulók száma 7136. A rendházak összes száma 27.

— A pannonhegyi, Szent-Benedekrend győri székesegyházának tagjai szomorú szívvel jelentik szeretve-tisztelt rendtársok: Fénix Farkas a „rend“ legidősbje-, aranymisés áldozár, Ferenc-József jeles rendje lovagjának, egyháztudor, a pesti egyetem jogi-kara bekebelezett tagja-, kiérdemült igazgató-, házfőnök- és házi-lelkész, a végszentségek ájtatos főlvéte után, decz. hó 26-án reggeli 8 órakor, életének 87-ik, szerzetes életének 69-ik, áldozárságának 63-ik évében végelgyöngülés következtében történt csöndes elhunytát. Az örök világosság fényeskedjék neki!

— Szegedről írják: A Tisza árja félelmetes gyorsasággal növekszik, az értéket már mindenütt elöntötte. Szakértő építész mérnökök aggódva néznek a jövő elé. Ha az eső meg nem szűnik — mondják, semmi hatalom nem képes az alföldet a legnagyobb vízártól megmenteni. — A Béga már elöntötte a temesvári külvárosok egy részét, a sok esőzés következtében most már a Körös is oly mérvben kezd áradni, hogy emiatt Nagyváradon komolyan aggódnak.

— Técsőn dec. 21. oly erős földingás volt, hogy a lakosok kifutottak házaikból. A rengés mintegy tíz perczig tartott, még pedig oly erővel, hogy a házak falai és bolthajtásai több helyt megrepedeztek.

— Gazdag földműves! Legközelebb a pesti első takarékpénztárba egy eresi földműves kétszáz ezer forintot tett be, melyet egy nagy sorsjátékon nyert.

— Győrött eltörülték az utcái koldulást, s a munkaképtelen szegényeket más módon fogják segíteni.

— Jövő tavasszal hír szerint minden hovédkerületben egy honvéd-zenekart állítanak föl.

— Nagyvárad vidékén van egy Bonyika Lőrincz nevű 115 éves oláh paraszt: mint mondja, a Siszervölgyben van egy testvére, ki még idősebb nálánál.

— Pesten a posta- és távirada-ház építését tavasszal megkezdik.

— Előfizetési felhívás a „Népiskolai Lapok“ című népnevelési és oktatásügyi hetilapra. Azon reményben, hogy a t. olvasóközönség a jövőben sem vonja meg bizalmát üzenetlen törekvésünktől, lapunk szerkesztését és kiadását a jövő évben is folytatni fogjuk Isten nevében és azon erős elhatározással, hogy az eddig netalán mutatkozó hiányok mellőzésére, a fokozottabb igények kielégítésére ernyedetlenül törekedni fogunk, nem akarván ismerni megállapodást a haladásban. Szabad legyen azért a „Népiskolai Lapok“-at a t. olvasóközönség pártfogásába ajánlanunk. Előfizetési ár: Egy évre 4 ft. Félévre 2 ft. Negyedévre 1 ft. Gyűjtőknek minden 8 példány után egy tiszteletpéldánnyal kedveskedünk. Szatmár, decz. 16. 1870. Dr. Zaffery Károly, felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

— Megjelent és beküldetett: „A padlás-szobában. Naplójegyzetek. A francia akademiától korszorozott mű. Franciaából Rázel József.“ — A nagyszorgalmu Rázel ur, kitől már több mulattatva oktató jeles fordítmány főrog a magyar közönség kezében, főnezimzett munka fordítása s kiadása által ismét egy igen tanulságos és egyszersmind vonzó olvasmányt gazdagította irodalmunkat. A munka jelessége mellett már az is szól, hogy azt a francia akademia kitüntetésre érdemesítette. A könyv a buzgó irodalom-barátnak ft. Göndöcs Benedek apát ő nagyságának van ajánlva. Bolti ára 1 ft, a fordítónál Nagyváradon 70 kr. Ajánljuk a t. közönség pártfogásába.

Társulati értesítő.

Kimutatás a Szent-István-Társulat igazgatóságához beküldött pénzekekről: Vailus István pléb. 189 frt; Pavliár Károly kassai mintafőlelemi hittanító 87 ft 30 kr; Vaary László munkácsai jegyző 35 ft; Sehnert Nándor körösmezői pl. 6 ft 30 kr; Zechmeister Gáspár kismartoni pl. 34 ft 65 kr; Mihályffy László szikszói pl. 41 ft 50 kr; Nagy György pl. 150 ft; Láposy Géza perlaki pl. 40 ft 95 kr; Szabados Antal kalocsai papnöveldei aligazgató 40 ft 95 kr; Mladoniczky Ignác győri karkaplaný 104 ft; Kovács Mózes székelyudvarhelyi nőnöveldei tanító 135 ft 45 kr; Mester István nagyigmándi pl. 44 ft 10 kr; Mezey Ignác szabadkai kaplaný 25 ft 5 kr; Pintér Endre keszthelyi gymnas. igazgató 25 ft 20 kr; Váray János pl. 22 ft 5 kr; Koller János adonyi pl. 15 ft 75 kr; Stallenberger József paksi esp.-pl. 75 ft 60 kr; Vurdics Ignác szentmártoni theol. tanár 86 ft 40 kr; Jambrikovics Sándor turnisai kápl. 48 fr 15 kr; Pflieger Mihály nagyszombati gymn. tanár 109 frt 84 kr; Miklosovics Alajos gutai alesp. pl. 31 ft 50 kr; Bellaagh József igali pl. 7 ft 15 kr; Straub Ferenc soroksári pl. 18 ft 90 kr; Minikusz Vince pl. 25 ft 20 kr; Farkas Szolán pl. helyettes 28 ft 35 kr; Pollenberger Ignác prép. tencsenyi pl. 50 frt 40 kr.

Legujabb. F. hó 9-én a francziák Villersexelnél a svájcezi határ közelében a németeken győzedelmet nyertek.

Kiadja a Szent-István-Társulat (Lövész utca 11. sz.) — Felelős szerkesztő: Füssy Tamás.

Pesten, nyomtatott az „Athenaeum“ nyomdájában 1871. (Barátok tere 7-dik szám.)

Melléklet: Zeitschriften-Verzeichniss für 1871.